

que per lo mateix, al ésser lo cementiri prop de la població no ofereix cap perill.

Es dir, lo mateix que 'l doctor Creus, que Mr. Bouchart y altres quimichs célebres.

Més, no hi fa res aixó, la colla de eridaires, los *sabis* que no saben fer experiments ni saben provar que 'ls cementiris sigan perjudicials á la salut pública continuarán eridant, los governants d' Europa, que tenen tanta por com ells, continuarán fent lleys per tráurer los cementiris de las poblacions. Deixemlos estar en sa manía, mentres jo 'm quedo ab ma opinió particular que es tal com la deixo sentada y de conformitat ab los sabis esmentats.

N. N.

Varietats.

LO PUIGSACALM.

*Als Excel·lentíssims é Il·lustríssims Bisbes de Gerona y de Vich,
ab motiu de trovarse junts en Olot.*

Pot haberhi altrás montanyas
mes altas que'l Puigsacalm;
de vistas mes espayosas
que la que's pot contemplar
desde sa cima enlayrada,
sens dubte que altrás n'hi ha;
tant hermosas pot haverhi,
pero mes, no n'hi cap.

Ja pujanthi'l cor s'axampla
al veure extendres l'espay,
y que l'horisó s'allunya
darrera dels monts mes alts,
y creixen y's multiplica
montanyas, concas y afraus,
y'ls petits turons s'aplauan
y s'esborran los detalls
á cada grahó mes que's puja
d'aquells cingles espadats.
Al arribar á la cima
¡quin espectacle mes gran
oferexen cel y terra!

Allá á solixent lo mar,
ple de llum esplendorosa,
com si fos inmens diamant,
que dels raigs que'l sol li envia
mil per un n'hi vol tornar.
A ponent, molt lluny, sobrixen
las crestas del Montserrat,
enteladas per la boyra
que fa l'encens tot pujant
desde l'altar de la Verge
á las regions celestials.
A mitjorn las Guillerias,
lo Montseny y Matagalls;
y entre mitj de sas colladas
se veuen eixir los caps
d'altres monts que prop d'*Iluro*
se fican de pens al mar.
Cap al nord, arrestelladas
del Pirineu las vessants
que com mes enllá mes pujan
y mes se van enfilant,